

[Aage Brusgaard]

drikkevand. Hele den bunke er fra private brøndejeere ude over det ganske land, der føler sig trådt under fode af deres kommunalbestyrelser, fordi de ønsker at lukke deres private borer, selv om der ikke er giftholdige stoffer i deres vand, men udelukkende fordi nitratinholdet er for stort.

Jeg synes, det er en hån mod disse borgere, disse brøndejeere, at ministeren her fra talerstolen siger, at det kun er et led i valgkampen. Nej, det er et led i vort forsøg på at gøre vilkårene retfærdige for ganske almindelige borgere, nemlig fortsat at have lov til at drikke ganske almindeligt vand fra ganske almindelige brønde.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg siger hr. Aage Brusgaard tak for denne lejlighed til at få præciseret, at der for mig ikke er noget odiont i, at man rejser en debat i Folketinget som led i den kommunale valgkamp. En af forespørgerne er selv kandidat til amtsrådet, og det er jo al ære værd, at man også benytter Folketinget som platform til at inddrage spørgsmål af kommunalpolitisk interesse. Det anser jeg personlig ikke for at være noget angribeligt.

Når jeg følte mig foranlediget til at drage det forhold ind, var det alene, fordi hr. Jørgen Winther fremdrog syv grunde til, at man havde rejst debatten, uden at nævne den ottende, som for mig, tror jeg, spiller en mindst lige så stor rolle som de syv øvrige. Men vi tager meget alvorligt på spørgsmålene, og det er også derfor, jeg har svaret så indgående, som jeg har gjort, og understreget, at vi vil lægge op til denne balance mellem det generelle sundhedsmæssige og den lokale smidighed.

Martin Glerup (S):

Hovedmålet for regeringens politik på vandområdet er, at alle danske husstande har tilfredsstillende vandforsyning, men sådan er det jo ikke i dag. Undersøgelser har vist, at halvdelen af de knap 150.000 borer eller brønde – de såkaldte enkeltvandforsyninger – er forurenede med forskellige stoffer, f.eks. bakterier, fosfat, sulfat, jern, klorid, kalium og nikkel, eller overstiger grænseværdien på 50 mg nitrat pr. liter, som er grænseværdien for den kollektive vandforsyning.

Dermed vil jeg sige, at det stigende nitratindhold kun er en del af den samlede trussel mod grundvandet, selv om den nitratbombe naturligvis ikke er uvæsentlig. Nitratmængden i de øvre grundvandslag er næsten tidoblet de sidste halvtreds år. I et område fra Djursland til Limfjorden er nitratforureningen et alvorligt problem for vandforsyningen, og det må med uændret nitratbelastning forudses, at der her vil opstå problemer med at skaffe drikkevand af tilstrækkelig kvalitet i løbet af de næste ti-tyve år. Grundvandet under 100.000 ha landbrugsjord er stærkt truet. 101 vandværker i Århus, Viborg og Nordjyllands Amter leverer vand, som ikke overholder grænseværdien.

I Københavns Amt er der de sidste femten år lukket otte vandværker med 63 borer og en vandmængde på 5 mio. m³ på grund af forurening, der skyldes klorerede opløsningsmidler fra industrigrunde, og en vandmængde svarende til 25.000-30.000 husstandes årlige forbrug.

Det er en kendsgerning, at man har problemer af forskellig art over hele landet – ikke udelukkende med nitrat. For at nå målsætningen »god vandkvalitet for alle« er det nødvendigt at sætte effektivt ind over for truslen mod grundvandet. Det er en kendsgerning, at dér, hvor nitrat kan trænge ned, kan anden forurening også trænge ned, og derfor dør mange brøndejeere med en dårlig vandkvalitet. Problemet for mange familier består i, at man gerne vil have en bedre vandforsyning, og ikke i, at enkelte kommuner gennem påbud stiller krav om bedre vandforsyning.

Det er min erfaring, at kommunerne stort set behandler dette område meget fornuftigt og farer med lempe i bestræbelserne på at sikre borgerne mulighed for den bedst mulige vandforsyning.

Et godt eksempel er Aalborg Kommune, som gør en stor indsats for, at vandforsyningen uden for byområderne får et løft. De fleste af Aalborg Kommunes vandværker yder et frivilligt bidrag pr. kubikmeter leveret vand til at nedbringe udgifterne for husstande med enkeltvandforsyning. Det betyder f.eks., at 20 husstande i Ejstrup-Grindsted-området i dette efterår bliver fri for at få grumset og jernholdigt vand ud af hannerne – vand, som er ulækkert at bruge, og som ødelægger vaske- og opvaskemaskiner, og samme ordning kører i